

Maisted (FP):

Så sluttede enigheden i hvert fald for i dag mellem fremskridtspartiet og regeringen. Her er der virkelig tale om, at venstre har mistet modet. Vi har her en chance for at få nedlagt et ævle-bævle-råd, som ikke har én eneste opgave, der ikke kan løses et andet sted. I et lille land som Danmark med 5 millioner mennesker har man en administrativ opbygning, der er fuldstændig hul i hovedet. Man skulle for lang tid siden have nedlagt samtlige amter og ladet opgaverne administrere centralt og i primærkommunerne, og så har vi altså endelig chancen her for at få nedlagt dette hovedstadsråd. Lad os dog prøve det, og lad os så se, om ikke samtlige opgaver kan løses alligevel.

Når man ser i bemærkningerne til dette lovforslag, er der ikke én opgave, der ikke kan løses et andet sted, og en regering, der går ind for forenkling og lovsanering, burde tage denne chance og sige: lad os dog se, hvad der sker. Der sker nemlig intet ved at nedlægge hovedstadsrådet, men man får selvfølgelig frataget en masse mennesker en særlig platform og en særlig form for politisk virke, som der ikke er ret mange der har gavn af i dette land, og der er ikke ret mange, der lægger mærke til de gavnlige virkninger af det, de laver.

Lenger (VS):

Forslaget lader ane, at nu har hovedstadsrådet og i det hele taget strukturen for Københavnsområdet fundet sin endelige løsning eller i hvert fald en løsning, der skal vare ved i mange år frem i tiden, og det er en konsekvens, som VS ikke er tilfreds med. Men det er naturligvis klart, at hvis man i et kommissionsarbejde lader alt for mange ting være givne på forhånd, som vi mener det har været tilfældet her, kan der ikke komme ret mange andre konklusioner frem end dem, vi har set, og hvoraf det er et gennemgående tema, at hovedstadsrådet under en eller anden form skal bevares.

For os er det mere væsentligt, at der sker et brud med de to centralkommuners dominans over hele Københavnsregionen, en dominans, som udtrykker sig både gennem centralisering af den statslige og den private administration og ved, at de to kommuner, Københavns og Frederiksberg kommuner, har

status som både primær- og amtskommuner. Efter vores opfattelse burde de to kommuner i stedet deles op i en række mindre enheder eller i hvert fald bygge i højere grad på nogle kvarterrådsstrukturer, som vi kender det nogle ganske få steder. Men det spørgsmål har ikke været inde i kommissionsarbejdet, ja, det fremgår endog direkte, at det slet ikke har været opgaven, at man skulle overveje ændringer af denne karakter, og på den baggrund synes vi ikke, det er så mærkeligt, at forslaget ser ud, som det gør.

VS føler sig mest i tråd med det mindretal, der udtrykkeligt gør opmærksom på, at der bør arbejdes videre med Københavnsområdets særlige struktur og opbygning, for uden mere dybtgående ændringer i strukturen finder vi ikke nogen løsning på problemerne. Hovedstadsrådet, som det ser ud i dag, er en mærkelig størrelse med kompetence på en række områder og alligevel uden direkte valg, og uden at befolkningen i området får nogen som helst mulighed for at føle, at hovedstadsrådet er noget, som vedkommer den. Og da vi ikke mener, at det er en tilfredsstillende måde at konkludere på, at man blot med et pennestrøg sletter en enkelt paragraf og derved gør hovedstadsrådet permanent, kan vi ikke gå ind for lovforslaget.

Steffensen (KrF):

Det lovforslag, som nu foreligger fra ministerens side vedrørende strukturen omkring hovedstadsrådet, må vi nok sige at man ikke kan komme nærmere med, end tilfældet er i det, som foreligger. Det er vigtigt, tror vi i kristeligt folkeparti, at gøre opmærksom på, at den konklusion, som lovforslaget har omkring kompetencen, kan man i princippet ikke sætte spørgsmålstejn ved efter det grundige arbejde, der er foregået for at finde den bedste udformning af, hvordan strukturen skal være for hovedstadsområdet.

Vi kan derfor tilslutte os lovforslaget og vil understrege, at det er også vores opfattelse, som der er gjort opmærksom på i bemærkningerne i øvrigt, at hovedstadsrådet navnlig har med det planlægningsmæssige at gøre, og vi er tilhængere af det, som også er nævnt i bemærkningerne ganske udførligt og grundigt, at man bør have en opgavefordeling, der kan gå ud til amtskommuner og kommuner. Det er vores opfattelse, at det